VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta ◆ Nr. 62 (5601) ◆ Sestdien, 1987. gadā 23. maijā ◆ Maksā 3 kap.

ŠODIEN NUMURĀ

Materiālu kopa «Neviens nav aizmirsts...». 2. lappusē.

Lielā Oktobra gadadienu sagaidot. 2. lappusē.

«Kvalitāte — 90» — materiālu kopa. 3. lappusē.

«Mana mīļākā grāmata». 4. lappusē.

Basketbolistu startus vērtējot. 4. lappusē.

21. jūnijā — vietējo Tautas deputātu padomju vēlēšanas

Reģistrē deputātu kandidātus

Aizvakar pirmsvēlēšanu kampaņā sākās jauns, svarīgs posms — vietējo padomju deputātu kandidātu reģistrācija. Lai reģistrētu rajona Tautas deputātu padomes vēlēšanām izvirzīto deputāta kandidātu, pulcējās Saunas vēlēšanu apgabala Nr. 64 komisija.

Komisijas priekšsēdētāja Leonīna Pauniņa iepazīstināja ar kolhoza «Sarkanā ausma» mehanizatoru, šoferu un speciālistu sapulces lēmumu izvirzīt par rajona Tautas deputātu padomes deputāta kandidātu Saunas vēlēšanu apgabalā Nr. 64 saimniecības automehāniķi Arturu Cišu. Kolhozā viņu pazīst kā priekšzīmīgu darba darītāju, kurš vienmēr sekmīgi veic savus pienākumus, ir disciplinēts. Mehanizatoru, šoferu un speciālistu sapulces dalībnieki, ar balsu vairākumu izvirzot Arturu Cišu par rajona Tautas deputātu padomes deputāta kandidātu, atzina, ka tikpat sekmīgi viņš veiks arī deputāta pienākumus, pratīs aizstāvēt vēlēšanu apgabala vēlētāju intereses, sekmēs viņu norādījumu izpildi.

Vēlēšanu apgabala komisija nolēma — reģistrēt par rajona Tautas deputātu padomes deputāta kandidātu Saunas vēlēšanu apgabalā Nr. 64 kolhoza «Sarkanā ausma» automehāniķi Arturu Cišu.

Rajonā sākusies ne tikai rajona padomes, bet arī pilsētu un ciemu padomju deputātu kandidātu reģistrēšana. Tā turpināsies jaunnedēļ un ilgs līdz 31. maijam.

V. KRAUJA

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govs diennakti maija II dekādē	+, —, salīdz. ar iepr. dek.	+, —, salīdz. ar to pašu laiku 1986. g.
«Krasnij Oktjabrj»	18,3	—	+0,6
«Sarkanā ausma»	14,7	+1,0	—0,1
Ļenina	13,9	+0,6	—0,9
Dzeržinska	13,7	+1,3	—
Raiņa	13,0	+0,3	—
Kirova	12,9	+1,1	—0,6
«Rīts»	12,4	+0,9	+0,2
M. Gorkija	11,9	+1,1	—0,9
Rušonas p. s.	11,9	+1,0	—0,7
«Zelta vārpa»	11,8	+0,5	+0,1
«Nākotne»	11,5	+1,2	—0,3
Oškalna	11,4	+1,5	—0,7
Rudzātu p. s.	10,6	+1,0	+0,2
K. Marksa	10,6	+0,4	—0,5
«Sīļukalns»	10,5	+1,7	—0,1
Suvorova	10,4	+0,8	—0,4
«Vārkava»	10,2	+1,4	—2,1
«Dzintars»	10,2	+1,2	—0,1
Aglonas p. s.	10,1	+1,3	—0,6
«Dubna»	9,8	+0,8	—
RAJONĀ	12,2	+0,9	—0,3

LIELAIS EKSĀMENS

Vārkavas aģitpunktā ir silti un mājīgi. Telpa šeit neliela, taču tīra un rūpīgi uzkopta. Ērti izvietotas mēbeles, pie sienām plakāti par pirmsvēlēšanu tematiku, uz galdiem — vēlētājiem nepieciešamā literatūra, jaunākās avīzes.

Apmeklētājus laipni sagaida aģitpunkta vadītāja A. Vaivode. Piedāvā apsēsties, atpūsties, ieteic palasīt literatūru, presi. Šāda attieksme mudina uz atklātu sarunu, kuru nepiespiesti un brīvi uzsāk pati Anna Vaivode.

Sākumā tiek runāts par sadzīvi, pārspriesti jaunākie notikumi ciemā un sarunu biedra personīgajā dzīvē. Pēc tam runātāji pievēršas sabiedriska rakstura jautājumiem: par pārkārtošanās un paātrinājuma procesa norisi kolhozā un ciemā. Arī par šo tēmu A. Vaivode runā atklāti, bez izskaistinājumiem, ar reālu pieeju lietām un notikumiem. Spriež par to, kas vēl būtu jādara, lai ciema dzīves atjauninināšanas process kļūtu radošāks, lai tas noritētu ātrāk un labāk.

Šāgada vēlais pavasaris zemkopjiem ir īsts eksāmenu laiks. Aprīļa beigās laiks kļuva siltāks, taču maijā temperatūra krasi pazeminājās, bieži lija. Šādos sliktos laika apstākļos ievērot plānoto ritmu nenācās viegli, jo tie traucēja veikt pavasara lauku darbus optimālajos termiņos.

Tieši tāpēc kolhoza «Vārkava» partijas organizācija izvirzīja saviem aģitatoriem uzdevumu gan ar pārliecināšanu, gan ar personīgo paraugu mudināt kolhoza ļaudis pēc iespējas ātrāk pabeigt šos neatliekamos pavasara darbus. Tas ir pareizi. Piebildīšu, ka lielākā daļa aģitkolektīva locekļu (pavisam tajā ir 30 cilvēku) uzticētos pienākumus veic labi, cenšas efektīvāk izmantot pirmsvēlēšanu periodu cilvēka faktora aktivizēšanai un kolhozniieku aktivitātes paaugstināšanai. Ik brigādē, ik fermā.

Graudaugu sēju kolhozs «Vārkava» pabeidza maija otrās dekādes sākumā, taču atpalika no citām rajona saimniecībām linu sējā un kartupeļu stādīšanā. Aģitkolektīva locekļi uzskata, ka šeit vēl nebūt nav izmantotas visas rezerves. Tātad saimniecībā var un vajag strādāt labāk. Un centīgākie aģitatori tā arī dara. Tie ir A. Danovskis, A. Locika, S. Rosicka, aģitkolektīva vadītāja I. Trofimova un, protams, aģitpunkta vadītāja A. Vaivode.

Viņi ik dienas ne tikai paši iepazīstas ar ziņām par lauku darbu gaitu, bet arī, izmantojot kolhoza partijas organizācijas un speciālistu palīdzību, informē visus pārējos aģitatorus, tai skaitā arī tos, kuri strādā saimniecības visattālākajos iecirkņos.

21. jūnijā Vārkavas ciema vēlētājiem jāievēlē 25 deputāti ciema Tautas deputātu padomē un viens deputāts rajona Tautas deputātu padomē. Anna Vaivode labi pazīst ikvienu deputāta kandidātu un ar redzamu labpatiku stāsta aģitpunkta apmeklētājiem par šo cilvēku personīgo ieguldījumu kopējā lietā, godam sagaidot Lielā Oktobra 70. gadadienu.

Uzslavu par labu darbu pelna arī Vanagu aģitpunkta vadītāja Anastasija Vaivode, kura strādā vietējā bibliotēkā. Negaidot rīkojumu no augšas, viņa pati, liekot lietā savu izdomu un spējas, teicami noformēja aģitpunkta telpu, kā arī noorganizēja vairākas interesantas tikšanās ar vēlētājiem. Tikšanās dalībniekiem it sevišķi atmiņā palikušas sarunas par V. I. Ļeņina dzīvi un darbību un par padomju vēlēšanu sistēmu. Jau ieplānota tikšanās ar jaunajiem vēlētājiem. Tā notiks tuvākajās dienās Vanagu astoņgadīgajā skolā.

Diemžēl aģitpunktā, kurš atrodas Upmalas ciema izpildkomitejas un kolhoza «Dubna» kantora kopējā ēkā, masu aģitācijas darbs ar vēlētājiem ir uz ļoti zema līmeņa. Kādi gan var būt darba rezultāti, ja aģitpunkts atrodas ...koridorā, precīzāk, otrā stāva koridora galā. Te nav ne atbilstošas literatūras, ne jaunāko laikrakstu. Nav pat krēsla, kur apsēsties. Droši vien tāpēc cilvēki šajā aģitpunktā neiegriežas. Tas šķiet garlaikojošs.

Starp citu, kolhoza «Dubna» partijas pirmorganizācijas sekretāru I. Vingri tas neuztrauc ne mazākā mērā.

— Iepriekšējās vēlēšanās arī bija tieši tāpat, — viņš kategoriski paziņoja. — Un neviens iebildumus necēla. Tā man teica ciema izpildkomitejas priekšsēdētājs komunists V. Šulte. Bez tam trūkst arī telpu, nav materiālu. Objektīvi iemesli.

Tā ir tikai atrunāšanās. Nopietni uzņemt to nedrīkst. Ja vien labi grib, paveikt var daudz ko. Un laba paraugа arī netrūkst. Cita lieta — cik esam enerģiski un strādātgriboši.

Ja minētās atbildīgās amatpersonas nepiekrīt izteiktajiem aizrādījumiem, tad ir jāpalīdz apzināties savas kļūdas.

J. SONDORS

Aģitatori no Jaunaglonas

Pie mums Jaunaglonā pirmsvēlēšanu kampaņā darbs ir salīdzinoši specifisks — šeit atrodas 58. profesionāli tehniskā vidusskola. Tas nozīmē, ka vēlēšanās piedalīsies daudz jauniešu, tai skaitā arī tādi, kuri balsos pirmoreiz. Lielākoties tie būs trešā kursa audzēkņi. Viņi balsos tajos Preiļu rajona, kā arī citu Latgales zonā esošo tuvāko rajonu kolhozos un padomju saimniecībās, uz kurieni būs nosūtīti praksē. Tāpēc šiem audzēkņiem vēlēšanu norise un loma izskaidrota krietni agrāk. Ne mazums jauno vēlētāju — mūsu skolas audzēkņu — balsos tepat Jaunaglonas vēlēšanu iecirknī. Viņu vidū būs arī tie, kurus redzam šajā fotogrāfijā.

Kārlis Krasovskis — mehanizatoru grupas otrā kursa audzēknis. Mācīties atnācis no Preiļu rajona kolhoza «Sīļukalns». Viņa māte strādā par govju mehanizētās slaukšanas operatori, tēvs pensionārs, taču turpina strādāt kolhozā. Kārlis ir komjaunietis kopš 1984. gada. Viņš ievēlēts par mācību grupas komsorgu.

Sandra Mičule — pavāru grupas otrā kursa audzēkne. Viņas dzimtā vieta — Ludzas rajons, konkrēti, Kārsava. Sandras mamma strādā maizes ceptuvē par meistari, tēvs ir autogreiderists. Sandra ievēlēta par skolas komjaunatnes komitejas locekli, savā mācību grupā veic politinformatora pienākumus.

Ilona Ingeroinene arī mācās pavāru grupas otrajā kursā. Viņa ir no Jēkabpils rajona padomju saimniecības «Dunava». Komjauniete, mācību grupas vecākā, skolēnu arodbiedrības komitejas locekle.

Mūsu vēlēšanu iecirknī ir izveidota un sākusi aktīvi darboties vēlēšanu komisija. Tās priekšsēdētājs ir profesionāli tehniskās skolas ilggadējs darbinieks, ražošanas apmācības meistars, komunists Leons Vilcāns, viņa vietnieks — Igors Komars, elektroiekārtu priekšmeta pasniedzējs, arī komunists. Igors pastāstīja, ka pirmoreiz vēlēšanās piedalījies pirms astoņiem gadiem, kad mācījies Rīgas Politehniskajā institūtā. Pēc institūta beigšanas, kad jau strādājis profesionāli tehnisko skolu sistēmā, piedalījies vēlēšanās Rīgas rajonā. Kopš 1987. gada Igors strādā Jaunaglonas 58. PTV. 1985. gadā jaunais vēlētājs ne tikai pats piedalījies Latvijas PSR Augstākās Padomes vēlēšanās, bet arī ticis apstiprināts par aģitkolektīva vadītāju un veicis lielu sabiedrisko darbu tieši pirmsvēlēšanu periodā. Uzkrātā pieredze viņam tagad lieti noder.

Šajās vēlēšanās par aģitkolektīva vadītāju apstiprināta komuniste Antoņina Tarvide. Šī kolektīva sastāvā iekļauti 18 aģitatori. Viņi sākuši aktīvi darboties — salīdzinājuši vēlētāju sarakstus, lasa lekcijas mācību un darba kolektīvos, risina pārrunas, stāsta par to, kā mūsu skolā noritēja deputātu kandidātu izvirzīšana rajona Tautas deputātu padomes un Aglonas ciema Tautas deputātu padomes vēlēšanām.

Lietiškas apspriešanas un balsošanas rezultātā par Aglonas ciema Tautas deputātu kandidātiem tika izvirzīti skolas mācību daļas vadītājs E. Ancāns remontdarbnīcu vadītājs J. Dimpers, mācību saimniecības vadītājs J. Škapars, ražošanas apmācību meistari J. Ruskulis un A. Zeile. Aģitatori iepazīstina vēlētājus ar šo cilvēku biogrāfijām, veic arī lielu izskaidrošanas darbu, stāstot par padomju vēlēšanu sistēmu.

Liela loma ierādīta arī propagandai — aģitatori cenšas daudzināt savu skolu rajona jauniešu vidū. Mūsu profesionāli tehniskā vidusskola sagatavo darbam plaša profila traktoristus mašīnistus, B un C kategorijas autovadītājus, autoservisa atslēdzniekus, pavārus, govju mehanizētās slaukšanas operatorus, lauku celtniekus. Jūnijā tiks nodots ekspluatācijā jaunais mācību un laboratoriju komplekss, kura vērtība pēc tāmes ir gandrīz 2 miljoni rubļu. Tad skolas materiāli tehniskā bāze pilnībā atbildīs mūsdienu prasībām.

ATTĒLĀ: Igors Komars (trešais no kreisās) sarunājas ar jaunajiem vēlētājiem, Jaunaglonas 58. PTV audzēkņiem Sandu Mičuli, Kārli Krasovski un Ilonu Ingeroineni.

J. SILICKA foto

Ir arī sporta un atpūtas bāze. No mācībām brīvajā laikā audzēkņi var nodarboties sporta sekcijās, interešu klubos. Sevišķi iecienīts ir motosports. Skolas motobraucēju komanda ir viena no labākajām Latvijā. To vada Valdis Ancvers. Trenēties sākuši arī airētāji: ir iegādātas laivas — smailītes un kanoe. Drīz vien Rušonas ezera ūdeņus vagos mūsu skolas airētāju vadītās sporta laiviņas.

Ierindā stājies arī jaunais sporta un veselības komplekss, kurš apvieno sevī cīņas sporta un smagatlētikas zāli, vingrošanas zāli un veselības uzlabošanas centru, kur var paklausīties mūziku, paskatīties televizoru, spēlēt galda spēles, izsviedrēties somu pirtī, atvēsināties baseinā.

Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskās vidusskolas mašīnu parks pastāvīgi papildinās ar jaunu tehniku: moderniem traktoriem, kombainiem, automašīnām. Nesen skolas bāzē notika zonālās sacensības automašīnu vadīšanā, kurās mūsu komanda izcīnīja 1. vietu.

Kopumā gatavošanās vēlēšanām — tā ir gan svarīga politiska kampaņa, gan jauns posms mūsu daudzpusīgajā mācību un sabiedriskajā darbā.

N. ĻEONOVS,

Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskās vidusskolas direktors

NEVIENS NAV AIZMIRSTS...

Ir laikmets, kad imperiālisti cenšas izraisīt jaunu pasaules karu. Ir laikmets, kad visi zemeslodes progresīvie cilvēki nostājas miera cīnītāju rindās. Arī tāpēc katru jaunu pavasari mūsu tautas lielajos svētkos — Uzvaras dienā — ar jaunu sparu skan vārdi «Karam — nē!», un cilvēces sirdsapziņas modināšanai no jauna pieminam fašisma upurus. Ar savilņojumu arī šogad lielos un mazos ciemos, pilsētās aizvadīts 9. Maijs. Par to redakcijai stāsta daudzas vēstules, kas vēl joprojām turpina pienākt. Mūsu autoriem dodam iespēju saīsinātā veidā iepazīstināt ar šīs dienas svinībām visus lasītājus.

„Cīņu biedrenes" — mūsu draudzenes

Vairāk nekā pirms diviem gadiem mūsu skolas bibliotekāre I. Ancāne radiopārraidē izdzirda, ka Daugavpilī pastāv klubs «Cīņu biedrenes». Tas apvienoja Daugavpils rajonā un pilsētā dzīvojošās Lielā Tēvijas kara dalībnieces. Un, lūk, Irēna Ancāne jau Daugavpilī. Samērā ātri viņai izdevās atrast vienu no šī kluba dalībniecēm un «viskaujinieciskāko» tā organizatori Veru Kaminsku. Un tajā pat gadā 9. maijā kluba «Cīņu biedrenes» dalībnieces viesojās mūsu skolā.

Nākošo reizi tikāmies aizvadītajā ziemā Daugavpilī, uz kurieni bija uzaicināti mūsu audzēkņi piedalīties tematiskajā vakarā «Mūsu maize». Skolas audzēkņi bija uzlūgti kā nākamie zemes kopēji, maizes audzētāji un viņiem bija godpilnās tiesības ar pašu ceptās maizes klaipu atklāt šo sarīkojumu. Atmiņai no šīs tikšanās vakara saimniecēm tika uzdāvināts arī zeltainu kviešu kūlītis. Tam visu dāvanu vidū kā miera un labklājības simbolam ierādīta godpilnā vieta.

Trešā siltā un draudzīgā tikšanās noritēja atkal mūsu skolā. Kluba biedrenes bijām uzaicinājuši kopīgi nosvinēt Uzvaras dienu. Uz svinīgo vakaru ieradās arī visi Lielā Tēvijas kara veterāni, kas strādā mūsu skolā, audzēkņi, darbinieki, ciema iedzīvotāji.

Mūsu ciemiņu uzstāšanās tika uzņemta ļoti sirsnīgi. Viņas dziedāja kara gadu dziesmas no savas jaunības — «Ceļi», «Zemnīcā», «Uguntiņa». Stāstīja par to, kur un kā cīnījušās, kā ar savām maigajām rokām un dedzīgajām sirdīm stājušās blakus vīriem aizstāvēt mūsu Dzimteni. Divīzija, kurā cīnījusies Vera Kaminska, atbrīvojusi Madonu, Rēzekni. Tajos gados trauslās meitenes bija zenītnieces, sanitārās instruktores, satiksmes regulētājas.

Kopā ar mūsu skolas kara veteāniem daugavpilietes stāstīja atmiņas par karu, dziedāja, dejoja. Mums visiem ļoti patika viņu atraisītība, vienkāršība, saglabātā jaunības uguntiņa, enerģija.

Esam pārliecināti, ka mūsu draudzība ar kluba «Cīņu biedrenes» dalībniecēm turpināsies.

S. POPLAVSKA

Jaunagionas 58. profesionāli tehniskajā vidusskolā

Vīrišķības stunda

Uzvaras dienas priekšvakarā pie mūsu pulciņa pionieriem ieradās Nevelas vārdā nosauktās, ar Sarkanā Karoga ordeni apbalvotās 28. strēlnieku divīzijas veteāns Muhameds Ašrapovs, pašreizējais Buhāras veteānu padomes priekšsēdētājs. Mūsu pilsētā viņš bija ieradies uz tikšanos ar cīņu biedriem. Kara gados viņš bija ložmetējnieku rotas komandieris, sešos mēnešos beidza divgadīgo virsnieku skolu, kļuva par varonīgu komandieri, divreiz tika ievainots.

Muhameds Ašrapovs runāja par to, cik dārgi bija jāmaksā par mieru, atcerējās savus cīņu biedrus, stāstīja par savu bērnību, jaunību.

I. GLIZDENIECE,

Līvānu 2. vidusskolas 6. b klases audzēkne

ATTĒLĀ: pionieri pasniedz suvenīrus savam viesim Muhamedam Ašrapovam.

V. MOROZA foto

Pieminas diena

8. maijs Līvānu 1. vidusskolā bija Pieminas diena. Pie mums viesojās Neveļas strēlnieku divīzijas bijušie karavīri un kritušo cīnītāju tuvinieki. Oktobrēni, pionieri un komjaunieši viņus ielūdza savās klasēs uz vīrišķības stundām. Pēc tam visi ciemiņi iepazinās ar skolas novadpētniecības muzejā savāktajiem materiāliem. Dziesmai «Uzvaras diena» skanot, ciemiņi tika sagaidīti zālē. Pionieru salūts, klusuma brīdis par godu cīņās kritušajiem varoņiem...

Ciemiņi runāja ne tikai par kara gadiem, viņi stāstīja arī par savu jauncelsmes darbu. Stāstījumi mijās ar skolas pašdarbnieku uzstāšanos.

Visi pieminas dienas dalībnieki atstāja savus autogrāfus uz plakāta, kas veltīts mieram.

Skolas kolektīvs šajā mācību gadā ir pārskaitījis Miera fondā 835 rubļus un, aktīvi atbalstot Rožupes astoņgadīgās skolas aicinājumu vākt līdzekļus pieminekļa «Bērni — kara upuri» celtniecībai, tai pārskaitījis 203 rubļus.

T. POĻAKOVA,

Līvānu 1. vidusskolas skolotāja

Līvānieši, jums es zemu paklanos!

Uzvaras dienas priekšvakarā saņēmu aicinājumu no Līvānu pilsētas izpildkomitejas un 2. vidusskolas I. Larčenko vārdā nosauktā pionieru pulciņa kopā ar dēliem un mazbērniem ierasties Līvānos, kur Brāļu kapos atdusas mans dzīvesbiedrs I. Larčenko. Sajā, manai sirdij tik dārgajā pilsētā, I. Larčenko vārdā nosaukta iela un 2. vidusskolas 5. b klases pionieru pulciņš.

Mani kopā ar mazdēlu Serjožu uzņēma ļoti laipni, veltīja lielu uzmanību mūsu atbraukšanai. Ar sirsnību un rūpēm mūs sagaidīja I. Larčenko pulciņa pionieri, klases audzinātāja Tamāra Moroza. Daudz pasākumu bija veltīts mana dzīvesbiedra piemiņai.

Esmu priecīga, ka Kauju slavas istabā, kuru vada rūpīgais ārpusklases darba organizators Vjačeslavs Morozs, kur savākti materiāli par Līvānu atbrīvošanu, ir pieminas stūrītis, kas veltīts I. Larčenko. Viņš nogāja garus frontes ceļus un krita 1948. gadā cīņā pret buržuāziskajiem nacionālistiem. Lai šie bezgalīgās uzticības Dzimtenei piemēri palīdz stiprināt bērnos gatavību cīnīties mūsu tautas un brālīgo tautu vārdā.

Aizbraucot mājās, no visas sirds pateicos par rūpēm mūsu uzņemšanā un mana vīra čekista I. Larčenko pieminas saglabāšanā. Zemu paklanos jums, līvānieši, un pateicos par I. Larčenko piemiņu.

N. LARČENKO

Vitebskas apgabals, Orša

Ne lappusei no tautas vēstures nedrīkstam ļaut izbalēt

Gailīšos uz Uzvaras dienai veltītu mitiņu visi pulcējās pie obeliska Lielajā Tēvijas karā bojā gājušajiem. Te ieradās kara veterāni, skolēni, skolotāji, ciema ļaudis, pārstāvji no Rušonas ciema.

Runā skolēni, padomju saimniecības «Rušona» partijas komitejas sekretāre I. Slica. Klusuma brīdis... Tiek nolikti ziedi un vainagi.

Svinību turpinājums — Gailīšu astoņgadīgajā skolā. Te uz tikšanos ieradušies Lielā Tēvijas kara veterāni, kas dzīvo sovhozā: V. Aņins, K. Buks, J. Limanis, J. Ķesters, I. Kuznecovs un citi. Runā I. Slica, saimniecības direktors V. Codors, skolas direktors A. Mazurs. Uzstājas kara veterāni K. Buks, I. Trifonovs, J. Gžibovskis.

Skolēnu sagatavotās dziesmas un dzejoļi nespēj atstāt vienaldzīgu nevienu klātesošo.

Kopš uzvaras Lielajā Tēvijas karā nu jau aizritējuši 42 gadi, bet mēs nedrīkstam aizmirst to postu, ko mūsu zemei atnesa karš.

V. SKRIMBLE,

Gailīšu astoņgadīgās skolas skolotāja

Materiālus publicēšanai sagatavoja L. RANCĀNE.

70

Sagaidot Lielā Oktobra gadadienu

Deviņpadsmitais gads Aizkalnē

1918. gada 19. decembra Dvinskas apriņķa Jasmuižas pagasta darbaļaužu kopsapulces rezolūcija vēsta, ka Jasmuižas pagasta pilsoņi nolēmuši nosūtīt apsveikumu visam Krievijas proletariātam ar V. I. Ļeņinu priekšgalā. Tā saturs bija šāds: «Mēs, Jasmuižas pagasta pilsoņi, esam nolēmuši cīnīties pret kontrrevolucionāriem un ar visām baltgvardu bandām, ar ieročiem rokās drošī aizstāvēt savu sarkano darba karogu, visas proletāriskās kustības karogu, un izsakām pateicību visiem Krievijas proletāriskās revolūcijas cīnītājiem ar biedru Ļeņinu priekšgalā. Priekšsēdētājs: Podskočijs, sekretārs: Tumaševičs.»

Aizkalnes astoņgadīgās skolas novadpētniecības pulciņa materiālos ir saglabājušās šo notikumu aculiecinieku atmiņas. Tās skolēniem stāstījis Ignats Zeile: «1918. gada 19. decembrī, vēlā vakarā, mēs, visas apkārtnes zemnieki, vairāk nekā divi simti, sanācām Jasmuižas vecajā skolā uz padomju varas pasludināšanas kopsapulci. Kad Sarkanās Armijas komisārs paziņoja, ka vācu iebrucēji padzīti un visa vara tiek nodota padomēm, zālē atskanēja skalš un daudzbalsīgs «Urā!». Strādnieku un zemnieku valdība, kas izteica tautas masu intereses, bija tuva un dārga ikvienam. Tajā pašā pagasta kopsapulcē, kur pieņēma rezolūciju, ievēlēja arī jauno pagasta valdes priekšsēdētāju Baško no Kastīres. Darbaļaudis no sava vidus izvirzīja deputātus, kas dalīja muižas strādniekiem produktus, palīdzēja pagasta valdei kārtot citas lietas. Tādi bija Antons Stabulnieks, Franciška Pūdža, Pēteris Casno u. c.»

Vēlāk Jasmuižā nodibinājās komūna, kur visi strādāja kolektīvi un darba auglus kolektīvi arī izmantoja.

«Tūlīt pēc padomju varas nodibināšanas pagastā,» atceras A. Stabulnieks, «rekvizējām Kuznecova īpašumus. 1919. gada vasarā muižā izveidojās komūna. Strādājām astoņas stundas. Bijušajiem kalpiem katra darbdiena bija kā svētdiena, agrāk taču viņi strādāja 14 un vairāk stundu dienā. Bija kopgalds, atpūtas brīžos rīkojām koncertus».

Jasmuižā plaši izvērtās sabiedriskā dzīve. Noorganizētais izglītības pulciņš vietējo skolotāju Leokādijas Sudņikas un Baško vadībā bieži rīkoja mākslinieciskās pašdarbības koncertus. Spēcīgs bija ansamblis, kas uzstājās visās sanāksmēs. Sarīkojumus apsargāja tautas milicis Adams Garkalns. Par Jasmuižas pagasta darbaļaužu solidaritāti ar Krievijas proletariātu, par viņu uzticību padomju varai liecina vēl viens dokuments.

«1919. gada 4. janvārī.

Dvinskas apriņķa Jasmuižas pagasta lauku trūcīgo ļaužu komitejas pārstāvju sapulces

Rezolūcija:

Izsakām dziļu pateicību padomju varai, kas atbrīvoja mūs no vācu kapitālisma jūga, un nekad nepielaidīsim pat domu par atdalīšanos no padomju varas centra — Maskavas. Sūtām kvēlus sveicienus Viskrievijas Centrālajai Komitejai un visiem tautas komisāriem ar V. I. Ļeņinu priekšgalā. Nesaudzīgi apspiest buržuāzisko baltgvardu bandas, kas neatzīst padomju varas ideālus.

Lai dzīvo padomju varas vadītājs!

Lai dzīvo strādnieku — zemnieku Krievija!

Lai dzīvo proletarīāta vispasaules Revolūcija!»

Šo rezolūciju visi vienbalsīgi pieņēma.

Tagad, kad mūsu zemi skārušas tik daudzas jaunas vēsmas, tagad, kad ar jaunām domām, jauniem darbiem cenšamies pildīt PSKP XXVII kongresa un PSKP CK 1987. gada janvāra plēnuma lēmumus, šie gandrīz septiņus desmitus gadu vecie dokumenti izraisa dziļu interesi. Ar lielu uzmanību iedziļināmies toreizējo notikumu līdzdalībnieku stāstījumos, diemžēl šo cilvēku mūži jau ir aprāvušies. Sagaidot Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienu, mūsu skolas pionieri cenšas uzzināt bijušā Jasmuižas pagasta aktīvistu tālākos dzīves ceļus. Mēs vācam materiālus par Nikodimu Bebrišu, Stanislavu Garkalnu, Valentīnu Klimoviču, Ivanu Baško, kurš bez tam ir bijis arī viens no pirmajiem pionieru vadītājiem mūsu skolā.

M. LOZDA,

Aizkalnes astoņgadīgās skolas vecākā pionieru vadītāja

Atgriežoties pie publicētā

Problēma gaida risinājumu

Šī gada 11. aprīlī rakstā «Ko atstāsim mantojumā?» tika izvirzīts jautājums par vēstures un kultūras pieminekļu likteni mūsu rajonā. Uz šodienu redakcija ir saņēmusi divas atbildes.

Galēnu ciema padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja L. SALENIECE ziņo:

«Lai saglabātu 19. gadsimta apbūves ansambli — Galēnu muižas celtnes — jāizdara ļoti daudz. Jāatzīst, ka pilnīgi restaurēt šīs ēkas pašu spēkiem nav iespējams.

Divām lielākajām ēkām esam nomainījuši jumta segumu. Ir pievadīta siltuma trase. Tuvākajā nākotnē plānojam atjaunot jumta segumu visām pārējām ēkām, ievilkt centrālapkuri, tādējādi iegūstot labiekārtotus dzīvokļus un reizē pasargājot telpas no mitruma.

Kolhozs pieteicis pastāvīgam darbam arhitektu. Uzskatām, ka zinošs speciālists būs vajadzīgs, lai varētu plānot un vadīt restaurācijas darbus.

Kas attiecas uz parku, esam izzāģējuši sausos kokus. To vietā iestādīti jauni kociņi. Nogrābtas sausās lapas no taciņām. Katru gadu organizējam konkursu «Mans dārzs, mans pagalms». Arī šogad esam izstrādājuši konkursa noteikumus, kuri paredz organizēt iedzīvotājus tās teritorijas uzkopšanai, kurā viņi dzīvo (tajā skaitā arī parku, bijušās muižas apkārtni). Aicināsim talkā arī šefus no Preiļu 1. vidusskolas un Galēnu astoņgadīgās skolas. Liels paldies Preiļu 1. vidusskolas skolēniem, kuri krietni pastrādāja parka uzkopšanā komunistiskās sestdienas talkas laikā.»

Otru atbildi sniedza rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja.

«Preiļu rajona izpildkomiteja ziņo, ka 1987. gada 18. martā pieņemts izpildkomitejas lēmums Nr. 62 «Par vēstures un arhitektūras pieminekļu restaurācijas, izcilu valsts darbinieku piemiņas iemūžināšanas perspektīvo plānu.»

Plānā paredzēti konkrēti vēstures un arhitektūras pieminekļu restaurācijas termiņi, darbu izpildītāji un finansētāji, tajā skaitā arī rakstā minēto.

Lēmuma izpildi kontrolē rajona Tautas deputātu padomes kultūras, tautas izglītības un sporta pastāvīgā komisija.»

SADZĪVES PAKALPOJUMI:

JAUNAS DARBA FORMAS

EKSPERIMENTA GAISMĒNAS

SARUNA PIE LAIKRAKSTA «ĻEŅINA KAROGS» REDAKCIJAS «APAĻĀ GALDA» PAR DARBA ORGANIZĀCIJAS UN APMAKSAS LĪGUMSAISTĪBU IEVIEŠANU RAJONA SADZĪVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTA STRUKTŪRVIENĪBĀS.

Sarunā piedalījās: sadzīves pakalpojumu kombināta direktors Vilhelms VEĻECKIS, sadzīves pakalpojumu nama vadītāja Janīna VILCĀNE, plānošanas un ekonomikas nodaļas priekšniece Poļina FIĻIMONOVA, galvenā grāmatvede Evelīna GURGONE, fotodarbnīcas brigadieris Oļegs ŠTEINBERGS, fotogrāfs Vladimirs MOGUTOVS, vīriešu friziermeistare Dominika PETROVA, apavu remontdarbnīcas brigadieris Pēteris BEĻAVSKIS, apavu remontētājs Aleksandrs BAŽENOVS un frizētavas sieviešu zāles brigadiere Jevdokija IVANOVA.

Korespondents. Tieši ceturksnis pagājis kopš brīža, kad sadzīves pakalpojumu kombināta trīs struktūrvienības sāka strādāt jaunos ekonomiskos apstākļos. Vārdu sakot, nolēma paši veikt eksperimentu, ko savā laikā bija iecerējuši Igaunijas sadzīves pakalpojumu sfēras darbinieki. Domāju, man piekritīs arī laikraksta lasītāji, ja apgalvošu, ka šodien mūsu garastāvoklis lielā mērā atkarīgs arī no tā, kā mūs apkalpo.

Ienāc frizētavā un neviļus sāc uztraukties — tik ierastās kases nav, jānorēķinās tieši ar frizieri. Arī apavu remontdarbnīcā un fotoatelijē tas pats — ne pieņēmēju, ne kasieru. Nefunkcionē arī nekāds finansu dokuments — nauda pāriet no rokas rokā. Kur ir garantija, ka esmu samaksājis tik, cik paredz cenrādis? Rodas, protams, arī vairāki citi jautājumi, par kuriem noteikti ir jārunā.

P. Fiļimonova. Īsumā pastāstīšu par darba organizācijas un apmaksas līgumsaistību formu, kuru mūsu rajona sadzīves pakalpojumu kombināta sistēmā pagaidām ieviesuši tikai Preiļu sadzīves pakalpojumu nama apavu remontdarbnīcas strādnieki, frizieri un fotogrāfi. Vadoties pēc precīziem ekonomiskiem aprēķiniem, varu minēt atsevišķus rādītājus. Piemēram, 1986. gadā Preiļu fotodarbnīcas vidējais mēneša plāns, pieņemsim, bija 3 000 rubļi. 1987. gadā mēs noteicām viņiem ikmēneša uzdevumus nevis mazākus, bet gan lielākus par šo rādītāju. Noteicām arī negrozāmu peļņas summu (daļu no kopējās summas), kura fotogrāfiem jānodod sadzīves pakalpojumu kombināta kasē. Pārējo naudas summu viņi izmanto darba algām un materiālu apmaksai.

V. Veļeckis. Šim eksperimentam ir vēl divi citi varianti, taču tie atšķiras tikai detaļās. Var, piemēram, saņemt no meistariem visu ienākumu summu, pēc tam maksāt viņiem darba algu, norēķināties par materiāliem un tā tālāk, taču mēs aplēsām, ka tie nebūt nav paši labākie varianti. Visvairāk piemērotākā mums likās saimnieciskā aprēķina sistēma, un minētie darba kolektīvi pašlaik strādā tieši pēc šī principa.

Korespodents. Biedri Veļecki, pastāstiet, lūdzu, sīkāk par frizieru, fotogrāfu un apavu labotāju kadriem, raksturojiet viņu darbību ražošanā.

V. Veļeckis. Rajona sadzīves pakalpojumu kombinātā ir 6 fotogrāfi (5 no tiem strādā Preiļos, 1 — Līvānos), 4 apavu remontētāji strādā Preiļos, 8 — Līvānos. Frizieru ir visvairāk: 17 — Preiļos, 1 — Aglonā un 20 — Līvānos.

J. Vilcāne. Daudzi no mūsu darbiniekiem patiešām ir kļuvuši novatori cīņā par kvalitāti. Šajā sakarībā varu minēt, starp citu, arī mūsu sarunas biedrus — fotogrāfus Vladimiru Mogutovu, Oļegu Šteinbergu, apavu labotājus Pēteri Beļavski (no Preiļiem) un Staņislavu Anspoku (no Līvāniem), frizieres Dominiku Petrovu (strādā vīriešu zālē), Anitu Sondori un Antoņinu Poplavsku (strādā sieviešu zālē), kā arī daudzus citus. Viņi kļuvuši īsti sava aroda meistari, apmāca darbam jaunākos kolēģus, ir godīgi un pēc labākās sirdsapziņas apkalpo klientus.

D. Petrova. Kopumā līgumsaistību sistēma sadzīves pakalpojumu sfērā man šķiet interesantāka un efektīvāka. Ja mēs savu darbu veicam slikti, mums tas ir neizdevīgi ekonomiskā zinā. Ja esmu slikta friziere, klienti vairs nevēlēsies, lai es viņus apkalpoju. Tādā gadījumā es nevarēšu izpildīt savu mēneša plānu vai arī (labākā gadījumā) saņemšu mazāku algu. Taču mums radušies arī daži jautājumi. Pašlaik mums neizmaksā atvaļinājuma naudu. Tas šķiet neierasti. Otrkārt, darbdienās ir maz apmeklētāju, tāpēc sēžam bez darba, kā saka, rokas klēpī salikušas.

J. Ivanova. Ja cilvēki vēlas saņemt atvaļinājuma naudu, mēs varam palielināt kasē iemaksājamās ienākuma naudas summu un, kad atvaļinājumu laiks būs pienācis, gribētājiem izmaksāsim viņiem pienākušos atvaļinājuma naudu. Tomēr parasti strādājošie labprātāk vēlas sev paturēt visus pārējos ienākumus. Taču maksājot arodbiedrības biedra naudu vai arī, kad tiek aprēķināta pensija, šī ekonomiskā eksperimenta dalībnieki tik un tā uzrāda (es tā domāju), cik liela ir viņu parastā izpeļņa. Jo atkarībā no tās arī slimības lapas apmaksa un aprēķinātā pensija būs vai nu lielāka vai mazāka.

O. Steinbergs. Eksperimenta pretinieki var atrast mūsu darbā arī ēnas puses. Daži no mūsu klientiem (parasti tie neuzticīgākie) šaubās: sak, mēs māksliņi paaugstinot cenas. Bet var taču ieskatīties cenrādī un salīdzināt. Bez tam mūsu fotodarbnīcā apmeklētāji no uzskates līdzekļiem var gūt visu nepieciešamo informāciju par šo eksperimentu. Te ir norādīts gan tas, ka fotogrāfu kolektīvs strādā pēc darba organizācijas un apmaksas līgumsaistību principa, gan paskaidrots, ka pie mums nav ne pieņēmēju, ne kvīšu. Strādājot pašreizējos apstākļos, mēs esam apņēmušies stingri ievērot cenrāža norādījumus, nodrošināt augstu apkalpošanas kvalitāti un darba kultūras līmeni, laikus izpildīt pasūtījumus, 5 dienu laikā izlabot pieļauto brāķi (paši sedzot materiālos zaudējumus), protams, ja tas mūsu darbā gadās. Klientam ir tiesības arī pieprasīt no mums izziņu par izpildītā pasūtījuma cenu.

V. Mogutovs. Varētu vēlēties vienīgi labāku apgādāšanu ar materiāliem. Bieži vien nepietiek laba fotopapīra, laikus nepiegādā arī ķīmikālijas.

P. Beļavskis. Mums gan materiālu pagaidām pietiek. Ir viss, kas nepieciešams apavu remontēšanai: gan līme, gan naglas, gan papēžu pasitņi, gan pazoles, gan āda. Kas attiecas uz klientu neuzticību, viņi var ielūkoties cenrādī un salīdzināt, vai maksa par apavu remontu ir pareiza.

A. Baženovs. Lai novērstu konfliktsituācijas, iesaku katrā remontdarbnīcā pielikt pie sienas plāksnīti, kurā norādīts meistara, tehnologa vai kāda cita sadzīves pakalpojumu kombināta speciālista uzvārds. Šim cilvēkam jāuzliek par pienākumu nepieciešamības gadījumā pārbaudīt, vai par meistaru veikto darbu pieprasītā maksa ir pareiza, un tādā veidā atrisināt radušos konfliktu. Bez tam, runājot par cenu paaugstināšanu, jāpiebilst, ka arī pieņēmējas taču var kļūdīties un piemānīt klientus.

Korespondents. Tātad sadzīves pakalpojumu kombinātā tehniskās kontroles nodaļa vairs nav vajadzīga?

V. Veļeckis. Tieši otrādi. Mūsu tehniskās kontroles vecākajai inženierei Marinai Leščovai un sešām viņas palīdzēm darba pietiek. Kontrolieru pienākums ir rūpēties, lai sadzīves pakalpojumu uzņēmumos ieviestā apkalpošanas kvalitātes kompleksā pārvaldes sistēma tiktu īstenota atbilstoši visiem 27 tās standartiem (tai skaitā arī dokumenti, kuri reglamentē fotogrāfu, apavu labotāju un frizieru darbu).

E. Gurgone. Piebildīšu, ka salīdzinājumā ar pagājušo gadu, šogad minētajās eksperimentālajās struktūrvienībās, kurās strādā pēc saimnieciskā aprēķina principa, brāķi pieļauj ievērojami retāk. Būtībā no klientiem vairs nav sūdzību par pasūtījumu izgatavošanas termiņu neievērošanu, nav arī aizrādījumu par darba kvalitāti. Nav bijušas arī konfliktsituācijas, kuras agrāk izraisījās tieši pieņēmēju vainas dēļ, ja tās rupji izturējās pret klientiem. Pašlaik klienti kontaktējas tieši ar pasūtījuma izpildītājiem, bet pieņēmēju darba alga tiek sadalīta saimnieciskā aprēķina brigādēm. Pastāv cita problēma. Atsevišķiem speciālistiem, it īpaši frizieriem un it īpaši darbdienās, nepietiek klientu. Uzskatu, ka šeit nepieciešams sastādīt precīzus un pārdomātus grafikus, kas atspoguļotu kārtību, kādā jāstrādā mūsu darbiniekiem gan savos darba kolektīvos, gan izbraukumos. Tad darba pietiks visiem, un izbeigsies sūdzības par «bezdarbu».

Sarunas materiālus apkopoja Z. BURIJS

NO REDAKCIJAS.

Eksperiments sadzīves pakalpojumu kombinātā sācies un ir jau aprobēts. Gūti arī pirmie praktiskie rezultāti. Pats svarīgākais pašlaik ir objektīvi apsvērt visus plusus un mīnusus šajā darbā. Jāpārņem labākā eksperimenta laikā gūtā pieredze, jāatsakās no nederīgajām formām un metodēm. Rajona iedzīvotājiem sniegto pakalpojumu kvalitātes problēma ir aktuāla arī šodien.

KVALITĀTE-90: KĀ MĒS CEĻAM?

No steigas labuma maz...

Nesen notikušajā partijas rajona komitejas plēnumā tika konstatēti nopietni trūkumi rajona celtniecības organizāciju darbā. Latvijas KP rajona komitejas pirmais sekretārs V. Solovjovs referātā atzīmēja, ka celtniecībā nav noticis radikāls lūzums, ka vairums objektu joprojām netiek nodoti termiņā un tie uzbūvēti sliktā kvalitātē, ka kvalitātes jautājumu risināšanā darbuzņēmēju organizāciju dienestiem un pasūtītājiem ir maza loma.

Šāds secinājums ir pamatots. To vēlreiz pierāda bērnudārza nodošana ekspluatācijā Rušonas padomju saimniecībā pagājušā gada 30. decembrī. (Telpas paredzētas 45 vietām, ir skolas bloka piebūve.) Pirmo reizi šīs ēkas slieksni pārkāpu šogad — vai nu februāra beigās, vai marta sākumā. Bija vēl auksti, aiz loga varēja skatīt sniega kupenas. Iegāju bērnudārza vadītājas L. Pētersones darba kabinetā un izbrīnījos — neskatoties uz auksto laiku, logs bija plaši atvērts. Uz manu nesapratnes pilno jautājumu vadītāja atbildēja, ka arī pie atvērta loga šai telpā viņa spējot uzturēties ne vairāk kā 10 — 15 minūtes. Tam par iemeslu esot kāda neciešama smaka, ko izdalot vai nu kaut kādi sveķi, vai celtnieku pielietotās mastikas, vai arī pats grīdai uzklātais linolejs. Pārstaigāju koridorus, ielūkojos arī gulamtelpās un rotaļu istabās, pagaidām tukšajās skolas bloka telpās — visur tas pats: dvaka tik stipra, ka, to ieelpojot, piemetas pat neliels galvas reibonis. Bet kopš šī gada 17. februāra (piebildīsim, ka bērnudārzs ekspluatācijā taču tika nodots jau 1986. gada 30. decembrī) visu diennakti te uzturas gan Rušonas padomju saimniecības darbinieku, gan šī ciemata citu iedzīvotāju bērni. Kā šeit jūtas viņi?

Nācās lūgt speciālistus iepazīties sīkāk ar minētajā objektā veikto celtniecības un montāžas darbu kvalitāti. Uz mūsu aicinājumu atsaucās tautas kontroles rajona komitejas inspektors F. Ņikiforovs. Uz šo objektu devās arī valsts pieņemšanas komisijas locekļi — Preiļu rajona galvenais sanitārais ārsts V. Miņins, pasūtītāja pārstāvis — rajona agrorūpnieciskās apvienības kapitālās celtniecības nodaļas priekšnieks V. Haritonovs. Šai pasākumā iesaistījās arī rajona tautas izglītības nodaļas vadītāja vietnieks celtniecības jautājumos A. Šņepsts. Uzzinājis par speciālās grupas nolūkiem, bērnudārzā ieradās arī darbuzņēmēja — starpkolhozu celtniecības organizācijas iecirkņa priekšnieks V. Haritonovs.

Mēs visi divas trīs stundas staigājām pa bērnudārza un skolas bloka telpām un brīnījāmies — kā drīkstēja pieņemt šo māju ekspluatācijā. Jumts sācis tecēt jau pēc mēneša.

...Atceros sarunu, kas pēc šīs apskates notika ar Preiļu Valsts arhitektūras un celtniecības kontroles vecāko inženieri A. Poplavski.

— Jūs droši vien zinājāt par jumiņu pieļautajām nekārtībām, jums tas bija jāzina. Jo vairāk tādēļ, ka bijāt ieklauts valsts pieņemšanas komisijas sastāvā.

— Objektu vajadzēja nodot, bija jāsteidzas. Kad atbraucu pārraudzīt jumiņu darbu, ieraudzīju kaut ko šausmīgu: visa rullu lokšņu pirmā kārta nebija pielīmēta pie jumta pamatnes, radās nelīdzenumi, izcēlumi. Pēc tam klāj virsū kaut vai desmit kārtas, jumts tik un tā tecēs.

— Kāpēc necēlāt trauksmi, neapturējāt brāķdarus?

— Es sastādīju attiecīgu priekšrakstu, par brāķi noņēmu naudu...

Izdarīt kaut ko vairāk Valsts arhitektūras un celtniecības kontroles pārstāvim pietrūka uzņēmības. Ja A. Poplavskis būtu izrādījis uzstājību, brāķdariem tiktu piemērots bargāks sods. Arī SCO droši vien, atrastu un izbrīvētu darba spēku, lai pieļauto brāķi ātri un rūpīgi izlabotu.

Izrādījās, ka arī smakas telpās nav radušās nejaušības dēļ. Grīdas noklāja pat ar relīnu, kurš iederētos ja nu vienīgi sanitārajos mezglos. SCO iecirkņa priekšnieks V. Haritonovs atzina, ka klājuši pat lietotu linoleju. Neviena istabā nav izmantots tāds grīdas pārsegums, kāds iederētos pirmsskolas vecuma bērnu iestādes telpās. Pie tam visi darbi izdarīti pa roku galam, tāpēc arī grīdas, tāpat kā jumta, segums ir nelīdzens. Atsevišķās vietās linoleja izcēlumi jau pārplīsuši, tas būtu jānomaina.

Atlupušas arī grīdlīstes, kuras tāpat pielīmētas steigā. Par slikto apgādi ar materiāliem, kas bija nepieciešami grīdu segumam, vainojama arī Latvijas republikāniskā celtniecības apvienība «Laukceltnieks», kura, neraugoties uz līgumiem, īstos nepiegādāja.

Pie tam celtnieki «aizmirsuši» ierīkot logiem atgāžamās vērtnes, tātad pašlaik visas cerības jāliek tikai uz piespiedu ventilāciju. Ziemā to vispār turēja aizslēgtu, glabāja siltumu. Izrādījās, ka vienā no istabām gaiss sasilst tikai līdz 10 grādiem. Apsildāmās grīdas pārstāja silt jau tūlīt pēc bērnudārza nodošanas ekspluatācijā.

Mūsu sarunas laikā, noklausījusies visu šo brāķa darbu uzskaitījumu, rajona agrorūpnieciskās apvienības kapitālās celtniecības nodaļas inženiere O. Kulikova rokas vien noplātīja. Sak, ko nu es varēju, šī objekta tehnisko uzraudzību man uzdeva kā «papildslodzi». Bet valsts pieņemšanas komisijas priekšsēdētājs, Preiļu rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks J. Desainis atzina, ka par vēdlogiem dzird pirmo reizi. Uz korespondenta ierosinājumu darīt zināmas šīs nebūšanas atklātībā, izmantojot rajona laikrakstu, viņš iebilda: kāpēc cilāt vecas lietas?

Ar vieglu sirdi šo daudz grūtību radījušo objektu Rušonas ciema bērniem «uzdāvināja» arī citi pieņemšanas komisijas locekļi — rajona tautas izglītības nodaļas vadītājs J. Lazda, Latvijas Lauku celtniecības valsts projektēšanas institūta projekta galvenais inženieris J. Kalniņš, kurš būvlaukumā vispār bija redzams ļoti reti, Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijas priekšsēdētājs N. Dorofejenko. Un ...paši rušonieši: saimniecības direktors V. Čodors, arodkomitejas priekšsēdētāja A. Bizāne un bērnudārza vadītāja L. Pētersone. Vai viņi varēja neparakstīt pieņemšanas aktu? Varēja. Taču viņi aktu parakstīja.

Nesen notikušais partijas rajona komitejas plēnums kritiski novērtēja celtnieku veikumu un izvirzīja prasību krasi mainīt novecojušo pieeju darbam. Plēnums atzīmēja, ka aktīvu nostāju stāvokļa labošanā neienem rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks J. Desainis, rajona agrorūpnieciskās apvienības kapitālās celtniecības nodaļas priekšnieks V. Haritonovs un SCO priekšsēdētājs N. Dorofejenko.

Neieņem... Vai nebūtu pēdējais laiks — ieņemt?

B. ZERNOVS

Pēc kritikas

„Atbildības... deficīts"

Materiāls ar šādu virsrakstu («Ļeņina Karogs» 1987. g. 14. marta numurā) vēstīja par trūkumiem Preiļu rajona patērētāju biedrības objektu celtniecībā un remontdarbos, kā arī informēja par šo ēku nepareizu ekspluatāciju. Atbildot uz šo kritiku, ziņoju, ka laikrakstā publicētais materiāls apspriests mūsu kolektīva ražošanas sapulcē un fakti atzīti par pareiziem.

Preiļu sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības tirdzniecības centra jumta segums un fasādes kāpņu remonts kapitālremontu titulsarakstā paredzēts 1987. gada 3. ceturksnī. To veiks Latvijas kooperatīvās celtniecības tresta Daugavpils pārvietojamā mehanizētā kolonna. Saskaņā ar plānu kafejnīcas «Tūrists» remontu rajona patērētāju biedrības celtnieku brigāde uzsāks 1987. gada 3. ceturksnī. Sakarā ar Preiļu alus bāra slēgšanu kafejnīca «Veldze» tiks pārvietota uz bijušā bāra telpām un pārprofilēta par piena kafejnīcu ar atbilstošu preču sortimentu.

Dietisko ēdienu sortiments Preiļu ēdnīcā tiešām bija nepietiekams. Šī kritiskā piezīme izskatīta ēdnīcas kolektīva ražošanas apspriedē. Apvienības ražošanas vadītājai A. Pastarei uzlikts par pienākumu uzņemties personīgu atbildību un stingri un sistemātiski kontrolēt ēdienu sortimentu un kvalitāti.

Jautājumu par izteikto kritisko piezīmju izpildi rajona patērētāju biedrības valde atkārtoti izskatīs 1987. gada septembrī.

K. NEICGALIS,
rajona patērētāju biedrības valdes priekšsēdētājs

Basketbolistiem — labi

Jaunajiem basketbolistiem sezona noslēdzās ar republikas meistarsacīkstēm. Spēku pārbaude sākās janvārī un notika sešās vecuma grupās, piedalījās arī Preiļu bērnu un jaunatnes sporta skolas basketbola nodaļas piecas meiteņu un viena zēnu komanda.

Spēlējām Vidzemes zonā. Mūsu meitenes (A grupa, dzim. 1969. — 1970. g.; C—I grupa, dzim. 1973. g.; C—II grupa, dzim. 1974. g.) uzvarēja Valmieras, Cēsu, Jelgavas, Madonas, Rēzeknes, Jaunjelgavas, Bauskas, Salacgrīvas un Ogres komandas un kļuva par zonas sacensību uzvarētājām. Komandu kapteiņes bija Ieva Škagale, Līga Čevere, Irina Mihaiļuka. Pusfinālā uzvarot TTT jauniešu un Rīgas 2. bērnu un jaunatnes sporta skolas basketbolistes, divas mūsu komandas ieguva tiesības piedalīties finālspēlēs.

Tās notika no 30. aprīļa līdz 2. maijam Rīgā. 1973. gadā dzimušās meitenes ierindojās 4. vietā. 1974. gadā dzimušās basketbolistes sīvā, dramatiskā spēlē uzvarēja Rīgas 3. bērnu un jaunatnes sporta skolas komandu un republikas meistarsacīkstēs pirmo reizi izcīnīja bronzas medaļas. Vēl 20 sekundes pirms spēles beigām rezultāts bija neizšķirts. Uzvaru mūsu komandai nodrošināja kapteiņes Irinas Mihaiļukas precīzs metiens no 6 metru zonas līnijas.

Labu sniegumu šajā spēlē rādīja arī Irina Kuhareca, Diāna Veselova, Oksana Šeinkmane, Ira Daņilova, Inga Andrejeva, Iveta Ivanova. Bet komandas kapteini Irinu Mihaiļuku basketbola speciālisti atzina par vienu no labākajām spēlētājām šajās meistarsacīkstēs.

Aprīlī notika «Oranžās bumbas» kausa izcīņas finālspēles, kuras organizēja LĻKJS Centrālā Komiteja. Rīgā, sporta namā «Daugava» 1976. gadā dzimušās meitenes no Līvānu 1. vidusskolas izcīnīja sudraba medaļas, bet Mārīti Kalniškāni atzina par labāko spēlētāju. Bronzas medaļas ieguva Līvānu 1. vidusskolas zēnu komanda (treneris L. Šolopa). Finālspēles kļuva par lieliem un skaistiem basketbola svētkiem, kuros savu meistarību demonstrēja VEF spēlētāji V. Valters, K. Muižnieks, A. Jēkabsons. Svētku noskaņu vairoja ansambļu «Credo» un «Tukums-III» uzstāšanās. Skaistos basketbola svētkus Līvānu skolēni atcerēsies ilgi.

Šie panākumi, kā arī Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas vīriešu komandas iekļūšana republikas meistarsacīkšu A klasē un rajona sieviešu komandas veiksmīgais starts C klasē, liecina, ka sezonu mūsu basketbolisti aizvadīja sekmīgi.

N. ROMAŅENKO,
bērnu un jaunatnes sporta skolas basketbola treneris

„Mana mīļākā grāmata"

Par to, ka bērnu grāmatu svētki šogad bija tik plaši un daudzveidīgi, jāpateicas grāmatu nama «Latgale» kolektīvam un rajona Grāmatu draugu biedrības organizācijai.

Ar pasaku pēcpusdienu, mīklu minēšanu, dzejas stundu ievaditi, svētki «Latgalē» pulcināja Preiļu un Riebiņu vidusskolu, arī kooperatīvās profesionāli tehniskās vidusskolas audzēkņus.

Preiļos viesojās dzejnieki Dz. Rinkule-Zemzare, V. Līvzemnieks, A. Rancāne, žurnālisti D. Jāņkalne, A. Rozeniece, republikas Grāmatu draugu biedrības valdes sekretārs G. Goba. Kad Jasmuižā un Aglonas internātskolā sarunu par dzeju un literatūru vadija žurnāla «Zīlīte» darbinieki, Preiļos notika pirmais grāmatu tirdziņš.

Gatavošanās šiem svētkiem sākās labu laiku iepriekš. Skolēni aktīvi atsaucās aicinājumam piedalīties zīmējumu konkursā «Mana mīļākā grāmata». Uz izstādi zīmējumus atsūtīja Preiļu 1. un 2. vidusskolas, Līvānu 1. vidusskolas, Gaiņu un Gailīšu astoņgadīgo skolu, Aglonas internātskolas skolēni. Izrādījās, ka visinteresantāko zīmējumu autori ir Aglonas internātskolas bērni.

Bērnu grāmatu svētku noslēguma sarīkojumā savu pašas sacerēto dzejoli «Pūpolīši» nolasīja Preiļu 1. vidusskolas 3. klases skolniece Linda Seržāne. Vārkavas vidusskolas 7. klases audzēkne Ivonda Kūkusiliņa stāstīja pašas izdomātu pasaku «Varaviksne». Viņas skolas biedrene, arī literatūras pulciņa dalībniece, Liga Pavloviča norunāja savu dzejoli «Ceļš uz pavasari».

Skolniece Linda Seržāne saņēma apbalvojumu — republikas Grāmatu draugu biedrības valdes Goda rakstu. Tos pasniedza arī Preiļu 1. vidusskolas bibliotekārei V. Rateniecei, skolotājai M. Opulei.

A. VELDRE

ATTĒLĀ (no kreisās): Dz. Rinkule-Zemzare, A. Rancāne un V. Līvzemnieks.
J. ŠILICKA foto

Laikraksta nākamais numurs iznāks ceturtdien, 28. maijā.

Redaktora v. P. PIZELIS

IEVĒRĪBAI!

Ja laikrakstu «Ļeņina Karogs» esat parakstījuši tikai pirmajam pusgadam, neaizmirstiet laikus atjaunot abonementu. To var izdarīt līdz šī gada 26. jūnijam.

UZMANĪBU!

Aglonas padomju saimniecība šī gada 30. maijā un 15. jūnijā Līvānu kolhozu tirgū pārdos diennakti vecus pīlēnus. Izpārdošanas sākums plkst. 8.00.

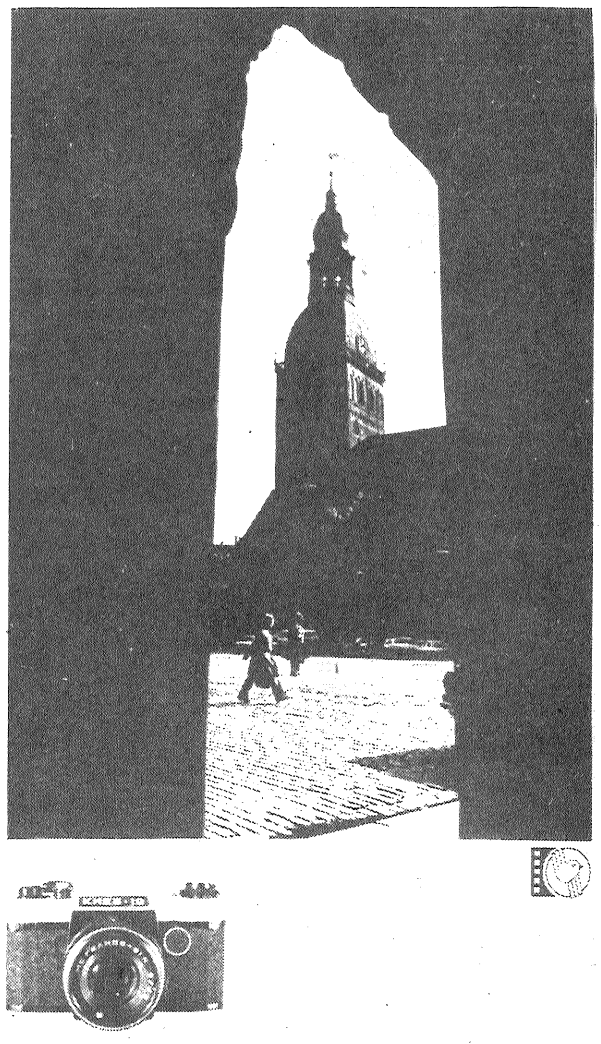

Apturiet mirkli!

«KIJEV-19» — DAUDZ PRIEKŠROCĪBU PAR MINIMĀLU CENU!

Pusautomātiskā ekspozīcija pēc TTL sistēmas garantē teicamus attēlus.

Metāla aizkarslēgs precīzi darbojas jebkurā temperatūrā.

Objektīvam ar daudzslāņainu izgaismojumu «MC HELIOS-81 N» ir bajonetveida skava kā aparātam «Nikon».

Eksponēšanas diapazons no 1/500 līdz 1/2 un uz laiku.

Asuma ieregulēšana pēc fokusēšanas ķīļiem, mikrorastra un matētā gredzena. Paredzēta dioptrijas lēcas pievienošana skatu meklētājam.

«Kijev-19» — lētākais no visiem aparātiem, kas apgādāti ar TTL sistēmu.

Cena 150 rbļ.

CRKO «RASSVET»
LATVIJAS REKLĀMAS AĢENTŪRA

OGRES MEŽA TEHNIKUMS

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1987. — 1988. mācību gadam dienas nodaļā ar astoņgadīgās skolas izglītību:

Mežsaimniecības specialitātē.

Mācību ilgums 3 gadi un 6 mēneši, beigušie iegūst kvalifikāciju **mežsaimniecības tehnikis** ar tiesībām strādāt iecirkņu meistaru, iecirkņa priekšnieka vietnieku, iecirkņa priekšnieku un citos amatos mežrūpniecības saimniecībās, par tehnikiem meža ierīcībā, kā arī par mežkopjiem kolhozos un padomju saimniecībās.

Vidusskolu beigušos uzņem II kursā.

Meža izstrādāšanas tehnoloģijas specialitātē.

Uzņem bez iestājpārbaudījumiem.

Mācību ilgums 3 gadi un 6 mēneši, beigušie iegūst kvalifikāciju **meža izstrādāšanas tehnologs** ar tiesībām strādāt par krautuvju un kūksnes apstrādes cehu priekšniekiem, priekšnieku vietniekiem, meistariem, tehniskajiem vadītājiem mežniecībās — meža izstrādāšanas iecirkņos, meža izstrādāšanas meistariem un citos amatos mežrūpniecības saimniecībās.

Vidusskolu beigušos uzņem II kursā.

Mežsaimniecības un mežrūpniecības mašīnu un mehānismu mehāniķu specialitātē.

Uzņem bez iestājpārbaudījumiem.

Mācību ilgums 3 gadi un 6 mēneši, beigušie iegūst kvalifikāciju **tehnikis mehāniķis** ar tiesībām strādāt par tehnisko apkopju un remontu maiņas mehāniķiem iecirkņos, cehos un remontu mehāniskajās darbnīcās, remontu mehānisko darbnīcu mehāniķiem un vadītājiem un citos amatos atbilstoši kvalifikācijai.

Tehnikumu beigušajiem ir tiesības iestāties augstākajās mācību iestādēs. Mācību laikā tehnikuma audzēkņi iegūst treilēšanas mašīnu operatora tiesības un motorzāģu motorista tiesības. Tehnikumā notiek nodarbības mednieku minimuma apgūšanā ar iespējām iestāties Latvijas PSR Mednieku un makšķernieku biedrībā. Uz tehnikuma bāzes darbojas jaunatnes stenda šaušanas sekcija. Tehnikumā ir kopmītnes un ēdnīca. Sekmīgiem dienas nodaļas audzēkņiem piešķir stipendiju.

Neklātienes nodaļā uzņem tikai **mežsaimniecības specialitātē** un ar vidusskolas izglītību. Mācību ilgums 2 gadi un 6 mēneši.

Iestājpārbaudījumi:

Mežsaimniecības specialitātē — uz dienas nodaļu — notiks no 1. līdz 10. jūlijam (audzēkņu nenokomplektēšanas gadījumā arī no 4. līdz 9. augustam) šādos priekšmetos:

a) personām ar astoņgadīgās skolas izglītību: matemātikā (mutvārdos) un latviešu valodā — diktāts. Konsultācijas notiks no 1. līdz 4. jūlijam;

b) personām ar vidusskolas izglītību: ķīmijā (mutvārdos) un latviešu valodā — sacerējums.

Eksāmeni notiks no 15. līdz 20. augustam.

Personas, kurām skolas atestātā ir tikai «4» un «5», uzņem bez iestājpārbaudījumiem.

Pieteikumi iesniedzami mežsaimniecības specialitātē līdz 1. jūlijam, tehnoloģijas un mehāniķu specialitātē — līdz 11. jūlijam. Nenokomplektēšanas gadījumā dokumentus pieņems līdz 31. jūlijam.

Iesniedzamie dokumenti:

izglītības apliecība (oriģināls),
4 fotokartītes,
izziņa par veselības stāvokli — forma Nr. 086/y,
no uzņēmumiem komandētiem — noteiktas formas norīkojums,
neklātienes nodaļā — izraksts no darba grāmatiņas.

Uzņemšanas komisija strādā katru dienu no plkst. 10.00 līdz 16.00, izņemot svētdienas un pirmdienas.

Tehnikuma adrese: Ogre —3, Ogres meža tehnikums. 228300. Tehnikums atrodas 1,5 km no Ogres dzelzceļa stacijas. Telefoni: 24254, 32924.

LIVĀNU BĒRNU MŪZIKAS SKOLA

uzņem audzēkņus 1987. — 1988. mācību gadam sagatavošanas un 1. klasē šādās specialitātēs:

klavieru un **vijoles** (6 — 7 gadus vecus),
akordeona un **pūšamo instrumentu** (9 — 10 gadus vecus).

Iestājeksāmeni 6. jūnijā plkst. 11.00.
Skolas adrese: Līvānos, Rīgas ielā 184. Telefons 44096.

Preiļu rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas ĀRPUSRESORU APSARDZES NODAĻAI

pagaidu darbā (uz 3 — 4 mēnešiem) vajadzīgs

vadības pults dežurants.

Darbs pēc grafika. Preiļos.
Pēc uzziņām griezties Preiļos, Talsu ielā 2, 7. kabinetā.

Turku ciema Tautas deputātu padome rīko

šī gada 7. jūnijā
MIRUŠO ATCERES DIENU

Saliešu kapos — plkst. 11.00,
Gruguļu kapos — plkst. 12.00,
Veceļu kapos — plkst. 13.00,
Gaiņu kapos — plkst. 16.00,
Veiguru kapos — plkst. 18.00,
Draudzes kapos — plkst. 19.00.

Pateicos kirurģiskās nodaļas ārstam BOGDANOVAM un medmāsām par iejūtību un labu stāvēšanu.

A. Gavare

MAIŅA labu dzīvokli Jēkabpilī pret dzīvokli Līvānos. Tālrunis Līvānos — 43963.

PĀRDOD slaucamu govi. Zvanīt — 22861.

PĀRDOD ķēvi ar kumeļu. Zvanīt — 65179.

PĀRDOD govi sovhozā «Rušona», Ondzuļos. Jānis Slics.

Saņem, labā zemes māte,
Vienu sirmu māmuliņu.
Apsedz viņu silti, silti
Savām smilšu villainēm.
(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību Alīdai Čeičai, pavadot MĀTI smiltājā.

Darba biedri

Izsakām līdzjūtību Valijai Vilcānei, TĒVU smiltājā aizvadot.

Preiļu trikotāžas fabrikas kolektīvs

Saņem, labā zemes māte,
Vienu sirmu māmuliņu.
Apsedz viņu silti, silti
Savām smilšu velēnām.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Pēterim Dambiniekam, MĀTI smiltājā izvadot.

Kolhoza «Sīļukalns» valde

Laikraksts «Ļeņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли. Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstuļu nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 22203, fotokorespondents — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 858 eks. (latv. val. 9 912 eks., krievu val. 3 946 eks.).
1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1.
Indekss 68169.
Pas. 756.